

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: J. D.
bytem X.
zastoupen advokátem Mgr. Romanem Klimusem
sídlem Heršpická 813/5, 639 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2017, č. j. JMK 105375/2017, sp. zn. S-JMK 71493/2017/OD/Př

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 20. 7. 2017, č. j. JMK 105375/2017, sp. zn. S-JMK 71493/2017/OD/Př **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 26 474 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Romana Klimuse, advokáta, se sídlem Heršpická 813/5, 639 00 Brno.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 20. 7. 2017, č. j. JMK 105375/2017, sp. zn. S-JMK 71493/2017/oD/Př (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 92 odst. 1 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 15. 3. 2017, č. j. 100305/2016-8 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena podle ust. § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pokuta ve výši 1 500 Kč. Správní orgán prvního stupně rozhodl, že se žalobce dopustil správního deliktu dle ust. 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Dne 17. 1. 2016 v 08:36 hod. na ulici Žerotínovo nábřeží v obci Židlochovice, silnice II/425, v km 7,6, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy, zjištěna jízda motorového vozidla registrační značky X., jehož je žalobce provozovatelem, kdy nezjištěný řidič v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu řídil uvedené vozidlo rychlostí 59 km/h (po odečtu tolerance 3 km/h) v místě, kde je nevyšší dovolená rychlost 50 km/h.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl pro opožděnost. Konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 20. 3. 2017, odvolací lhůta skončila dne 4. 4. 2017 a prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2017. Odvolání žalobce bylo předáno k přepravě až dne 10. 4. 2017, proto jej žalovaný zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné.
3. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 4. 4. 2017 proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání emailem na elektronickou adresu podatelna@zidlochovice.cz z emailu X. K prokázání odeslání odvolání žalobce předložil kopii emailové zprávy. Emailové podání bylo žalobci potvrzeno dne 4. 4. 2017 v 12:21:27 hod., kde bylo uvedeno (viz potvrzení o přijetí podání ze dne 4. 4. 2017: *„Vaše elektronické podání ze dne 4. 4. 2017 nebylo zaevidováno, neboť nemělo náležitosti dle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu (nebylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem). V případě, že Vaše podání nebude do 5 dnů doplněno (podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, či zasláno prostřednictvím poštovních služeb), nebude k němu přihlédnuto, neboť úkon bez uznávaného elektronického podpisu, který není v zákonné pětidenní lhůtě potvrzen nebo doplněn řádným způsobem, není podáním ve smyslu správního řádu a nemá žádné procesní účinky.“* Tato odpověď je však dle názoru žalobce značně zavádějící a v přímém rozporu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu, neboť podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno jej učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu. Své emailové podání žalobce písemně doplnil dopisem ze dne 10. 4. 2017 (viz poštovní podací lístek ze dne 10. 4. 2017). Dle žalobce postup správního orgánu prvního stupně, který svůj potvrzovací email zaslal pod názvem *„Potvrzení o odmítnutí podání“* nemá oporu v zákoně, neboť tento potvrzuje, že podání přijal, ale že neobsahuje elektronický podpis, a proto jej nezaeviduje a zároveň uvádí, že pokud bude v zákonné lhůtě doplněno, bude k němu přihlášeno. Žalobce v souvislosti se svým odvoláním poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j.

9 As 90/2008-70, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015-67, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ans 5/2010-172, publ. Pod č. 2440/2011 Sb. NSS.

4. Žalovaný dle svého vyjádření s žalobou nesouhlasí a považuje napadené rozhodnutí za správné a odůvodněné. Žalovaný při svém rozhodování vycházel ze spisového materiálu, jehož součástí není zmiňované odvolání ze dne 4. 4. 2017. Žalobce podal dne 10. 4. 2017 blanketní nepodepsané odvolání prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, následně dne 12. 4. 2017 jej správní orgán prvního stupně vyzval k odstranění nedostatků podle ust. § 82 a § 37 správního řádu. Žalobce své podání doplnil podepsaným a opět blanketním odvoláním. V žádném z podání není zmíněno, že by bylo učiněno jiné podání prostřednictvím emailu. Z uvedeného je tak patrné, že údajné podání ze dne 4. 4. 2017 nebylo ve stanovené lhůtě řádně doplněno, neboť žalobce zaslal dne 10. 4. 2017 opět nepodepsané odvolání. Žalovaný v jednání žalobce spatřuje obstrukční taktiku ve snaze o prodloužení řízení.
5. Žalobce v replice uvedl, že žalovaný nemá kompletní spisový materiál. Žalobce soudu řádně doložil jak své emailové podání, tak potvrzení o přijetí podání zasláné z podatelny správního orgánu prvního stupně, který pochybil, když odvolání ze dne 4. 4. 2017 nezaevidoval, nevytiskl a nezaložil do spisu. Pokud žalovaný namítá, že žalobce zaslal doplnění svého emailového podání nepodepsané, tak toto samo o sobě nezpůsobuje neúčinnost předmětného podání. Pakliže není podání opatřeno podpisem, je správní orgán povinen ve smyslu ust. § 82 a § 37 odst. 2 správního řádu vyzvat podatele k odstranění vad, což správní orgán učinil a žalobce této výzvě vyhověl a podpis doplnil. Tvrzení žalovaného, že se jedná o obstrukční aktivity žalobce, jsou ničím nepodložená, nemají oporu ve spisovém materiálu.
6. Krajský soud v rozsudku ze dne 8. 10. 2018, č. j. 41 A 37/2017-48, dospěl k závěru, že žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 4. 4. 2017, tj. v poslední den odvolací lhůty, prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu (prostým emailem). Do pěti dnů od tohoto úkonu pak odvolání potvrdil tak, že jej v písemné formě dne 10. 4. 2017, tedy v poslední den lhůty, zaslal prvostupňovému orgánu poštou, čímž byla lhůta zachována v souladu s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015-67). Následně byl žalobce prvostupňovým orgánem vyzván k doplnění tohoto odvolání o vlastnoruční podpis, přičemž této výzvě vyhověl a učinil tak předmětné odvolání perfektním.
7. Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný kasační stížnost. Trval na tom, že žalobce nepodal odvolání včas. Žalovaný uvedl, že v řízení před krajským soudem odkazoval na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2016, č. j. 8 As 78/2015-22, dle kterého je smyslem § 37 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), identifikace podatele a autenticita podání (a to skrze vlastnoruční podpis, identifikaci vlastní osoby při sepisu protokolu či skrze elektronický podpis). Požadavek zvláštní formy podání zákon vztahuje jen na vybraná podání, jejichž důležitost odůvodňuje zájem na formě, která umožňuje identifikaci podatele a autenticitu podání. U dalších podání, která se zpravidla váží na již zahájené řízení, se lze spokojit s tím, že podatel je dostatečně identifikován již samotným povědomím o řízení, k němuž se podání váže.
8. Žalovaný navíc již ve vyjádření k žalobě poukázal na obstrukční taktiku zmocněnce žalobce. Krajský soud se dle žalovaného k těmto skutečnostem vůbec nevyjádřil a učinil

tak rozsudek nepřezkoumatelným. Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku pouze odkázal na rozsudek téhož soudu ze dne 19. 1. 2016, čj. 29 A 157/2015-67, ve kterém šlo o obdobnou věc, přičemž žalobce byl zastoupen zástupcem později působícím ve stejné advokátní kanceláři jako zástupce žalobce. Již tato skutečnost poukazuje na strategii zástupce, který svého klienta prvotně směřuje k podání odvolání výše specifikovaným způsobem bez uvedení konkrétních důvodů tak, aby žalovaný odvolání zamítl jako opožděné, a následně byly zástupci žalobce v rámci soudního řízení hrazeny značné náklady řízení, a to s poukazem na výše odkazovaný rozsudek, se kterým se žalovaný neztotožňuje.

9. Přestože se výše citované usnesení rozšířeného senátu vztahuje na řízení dle soudního řádu správního, lze jej podle žalovaného také aplikovat na řízení podle správního řádu, což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, čj. 4 As 140/2018-28. V tom Nejvyšší správní soud uvedl, že pro „potvrzení nebo doplnění“ dle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu již není třeba opakovaně učinit podání znova, ale lze jej pouze stvrdit podpisem osobně u správního orgánu, případně jiným způsobem odstraňujícím možnou pochybnost o autenticitě původního podání.
10. Ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, na které odkazuje krajský soud, podle kasační stížnosti nelze aplikovat na potvrzení podání podle § 37 odst. 4 správního řádu, kde je logickým a primárním účelem identifikace podatele a podání, v tomto případě prostřednictvím podpisu. Žalovaný uzavřel, že správní orgán prvního stupně postupoval řádně, pokud předmětný e-mail do spisu nezaložil, protože podání učiněné prostřednictvím poštovních služeb bez podpisu nepovažuje žalovaný za doplnění emailového podání. Navíc skutečnost, zda byl či nebyl e-mail součástí spisu, není pro věc relevantní, protože v obou případech by bylo odvolání zamítnuto jako opožděné.
11. Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že žalovaný již ve vyjádření k žalobě přiznal své pochybení spočívající v tom, že vycházel z neúplného spisu, ve kterém nebylo založeno odvolání zaslané e-mailem. S argumentací usnesením rozšířeného senátu žalovaný přišel až při jednání ve věci u soudu a argumentaci rozsudkem sp. zn. 4 As 140/2018 uplatnil až v doplnění kasační stížnosti. Žalobce dále poukázal na § 72 odst. 1 a § 75 odst. 1 s.ř.s., ze kterých dovodil, že na základě zásady koncentrace řízení musel žalovaný uplatnit své námitky proti žalobě ve lhůtě pro odeslání vyjádření k žalobě. Následné jednání u soudu mohlo sloužit pouze k upřesnění dříve vznesených námitek a nikoli ke vznášení námitek nových. Jestliže žalovaný rozhodl na základě neúplného správního spisu, nemůže se již úspěšně domáhat zamítnutí žaloby použitím nových námitek, o kterých v jeho rozhodnutí nebyla ani zmínka. Námitky, které uplatnil až ve vyjádření k žalobě, jsou proto opožděné a nepřijatelné.
12. Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil rozsudkem ze dne 11. 2. 2019, č. j. 8 As 339/2018-35. Dospěl k závěru, že argumentace žalovaného a především jím odkazovaná judikatura pro danou věc zjevně není bez významu, neboť řešila obdobnou otázku (doplňování e-mailových podání neopatřených zaručeným elektronickým podpisem), byť v rámci soudního řízení správního. Jestliže se k této argumentaci krajský soud nijak nevyjádřil, zatížil tím svůj rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Z odůvodnění rozsudku totiž ani implicitně nevyplývá, proč odkazované závěry nejsou na věc aplikovatelné, z jakého důvodu krajský soud nereflektoval danou argumentaci žalovaného a zaujal fakticky závěr opačný, než k jakému Nejvyšší správní soud dospěl ve vztahu k řízení dle soudního řádu správního. Jelikož se zjevně jednalo o

otázku pro posouzení dané věci významnou, je třeba podle Nejvyššího správního soudu třeba trvat na tom, aby se krajský soud danou argumentací (včetně odkazu na judikaturu) řádně zabýval.

13. Krajský soud po zrušení svého rozsudku Nejvyšším správním soudem znovu přezkoumal, zda odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo opožděné či nikoliv a dospěl k závěru, že opožděné bylo.
14. Krajský soud nejdříve rekapituluje, že napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce jako opožděné zamítnuto. Žalobce považuje dané rozhodnutí za nezákonné, neboť jeho odvolání bylo podáno v zákonné odvolací lhůtě dne 4. 4. 2017. Žalovaný naopak tvrdí, že žalobce učinil odvolání až dne 10. 4. 2017, tedy již po nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí.
15. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 20. 3. 2017. Dne 10. 4. 2017 bylo podáno k přepravě odvolání, které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 12. 4. 2017. Následně byl žalobce správním orgánem vyzván k odstranění nedostatků podání. Dne 12. 5. 2017 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno odvolání žalobce doplněné o jeho vlastnoruční podpis, které bylo podáno k poštovní přepravě dne 10. 5. 2017. Poté byl správní spis předán žalovanému se stanoviskem, že odvolání bylo podáno opožděně.
16. Při jednání konaném dne 3. 10. 2018 zástupkyně žalovaného na výzvu soudu předložila výpis z knihy elektronických podání správního orgánu prvního stupně a uvedla, že podání ze dne 4. 4. 2017 se ve spise nachází. Podle jejího názoru však podání ze dne 10. 4. 2017 nesplňuje zákonné náležitosti doplnění odvolání, neboť zde opětovně chyběl podpis a poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 78/2015, bod 21. Zástupce žalobce se k věci vyjádřil tak, že pokud správní orgán na podání ze dne 10. 4. 2017 reagoval tak, že žalobce vyzval k doplnění podání o podpis, je zcela zřejmé, že správní orgán dokázal žalobce identifikovat.
17. V ust. § 83 odst. 1 správního řádu je stanovena odvolací lhůta, která činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno první den odvolací lhůty. V dané věci započala běžet odvolací lhůta dne 21. 3. 2017 a posledním dnem této lhůty bylo 4. 4. 2017. Dle žalovaného prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2017, neboť žádné podání, jak tvrdí žalobce, není obsahem správního spisu.
18. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
19. V pochybnostech se dle ust. § 40 odst. 2 správního řádu považuje lhůta za zachovanou, dokud se neprokáže opak.

20. Podle § 37 odst. 1 správního řádu podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
21. Podle odstavce 2 z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
22. Podle odstavce 3 nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
23. Podle odstavce 4 podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
24. Krajskému soudu bylo Nejvyšším správním soudem vytknuto, že se nezabýval usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 78/2015-22, na které žalovaný poukazoval při jednání. Žalovaný konkrétně upozorňoval na bod 21, dle něhož „[v] daném ohledu lze poukázat na smysl § 37 s. ř. s., kterým je identifikace podatele a autenticita podání (a to skrze vlastnoruční podpis, identifikaci vlastní osoby při sepisu protokolu či skrze elektronický podpis). Soudní řád správní požadavek zvláštní formy podání vztahuje jen na vybraná podání, jejichž důležitost odůvodňuje zájem na formě, která umožňuje identifikaci podatele a autenticitu podání. U dalších podání, která se zpravidla váží na již zahájená řízení, se lze spokojit s tím, že podatel je dostatečně identifikován již samotným povědomím o řízení, k němuž se podání váže; o identitě podatele tak nevystávají žádné pochybnosti.“
25. Rozšířený senát se zabýval otázkou, zda je žádost o osvobození od soudních poplatků podáním obsahujícím úkon, jímž se disponuje řízením ve věci samé nebo jeho předmětem ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. (Podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřiblíží). Rozšířený senát v předmětném usnesení č. j. 8 As 78/2015-22 potvrdil, že žádost o osvobození od soudních poplatků, podaná v již zahájeném řízení, není podáním obsahujícím úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem a taková žádost nemusí být potvrzena postupem předvídaným v § 37 odst. 2 s.ř.s.
26. Krajský soud zastává názor, že předmětné závěry nelze vztáhnout na nyní projednávanou věc. Předně správní řád na rozdíl od správního řádu soudního nerozlišuje mezi podáním, kterým se disponuje řízením nebo jeho předmětem a jiným procesním úkonem. Ust. § 37 správního řádu používá pouze termín podání.

27. I kdyby krajský soud přistoupil ke zkoumání, zda je odvolání podáním, kterým se disponuje řízením, tak podle usnesení rozšířeného senátu odvolání takovým podáním je, protože „[d]le § 42 odst. 2 občanského soudního řádu písemné podání obsahující návrh ve věci samé učiněné telefaxem nebo v elektronické podobě je třeba nejpozději do 3 dnů doplnit předložením jeho originálu, případně písemným podáním shodného znění. Toto ustanovení, byť formulované od soudního řádu správního odlišně, plní obdobný smysl jako § 37 odst. 2 s.ř.s. Věcí samou se rozumí věc, která je tím předmětem, pro nějž se řízení vede. Komentář k Občanskému soudnímu řádu (C. H. Beck, 1. vydání, 2009. str. 269) řadí mezi podání, obsahující návrh ve věci samé, žalobu, zpětvzetí žaloby, změnu žaloby, odvolání, dovolání apod. Jedná se tedy nepochybně o ta podání, kterými účastník řízení provádí dispozice s věcí samou, tedy ta podání, kterými ovlivňuje samotný předmět řízení,“ je tak nezbytné toto podání do 5 pracovních dnů potvrdit.
28. Z ust. § 37 správního řádu vyplývá, že podání účastníka ve správním řízení, aby s ním byly spojeny právní účinky, lze učinit třemi základními technickými způsoby, a to písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Podání učiněné v jiné formě, např. prostřednictvím veřejné datové sítě (internetu) bez použití zaručeného elektronického podpisu, tj. běžným emailem, jako tomu bylo v projednávaném případě, přitom není a priori vyloučeno, pokud je následně (do 5 dnů) potvrzeno jedním ze tří shora uvedených technických způsobů preferovaných správním řádem. To znamená, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – nemusí být podepsáno uznávaným elektronickým podpisem za podmínky, že je do 5 dnů potvrzeno v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu. Pouze pokud by podatel své podání učiněné v elektronické podobě bez uznávaného elektronického podpisu, tj. podání učiněné mimo zákonem předepsanou formu, nijak nedoplnil, hledělo by se na jeho podání jako by nebylo učiněno a nebylo by tak možno hovořit o jeho právních účincích.
29. Krajský soud setrvává na svém původním závěru, že takovým následkům v dané věci nedošlo, neboť žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dne 4. 4. 2017, tj. v poslední den odvolací lhůty, prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu (prostým emailem). Do 5 dnů od tohoto úkonu pak odvolání potvrdil tak, že jej v písemné formě dne 10. 4. 2017, tedy v poslední den lhůty, zaslal prvostupňovému orgánu poštou, čímž byla lhůta zachována v souladu s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015-67, ze dne 5. 3. 2018, č. j. 31 A 41/2016-46). Následně byl žalobce prvostupňovým orgánem vyzván k doplnění tohoto odvolání o vlastnoruční podpis, přičemž této výzvě vyhověl a učinil tak předmětné odvolání perfektním.
30. Nutno taktéž podotknout, že podání žalobce ze dne 4. 4. 2017 nebylo oficiálně zaevidováno, tudíž nebylo obsahem správního spisu a žalovaný tak o tomto podání nevěděl. Žalovaný tak při posuzování včasnosti podaného odvolání vycházel z neúplného správního spisu.
31. Krajský soud připomíná, že lhůta pro podání odvolání je v souladu s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu ve spojení s § 37 odst. 4 správního řádu zachována, je-li poslední den učiněno podání, které je následně v zákonné lhůtě 5 dnů doplněno jednou ze zákonem předpokládaných forem pro učinění podání. Nadto v případě pochybností o učinění určitého podání včas, se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak (§ 40

odst. 2 správního řádu), což se v daném případě nijak nestalo – žalovaný při ústním jednání konaném dne potvrdil, že podání ze dne 4. 4. 2017 mu bylo žalobcem doručeno.

32. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto pro opožděnost, nebylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedená žalobní námitka uplatněná žalobcem je důvodná. Soudu tedy nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude správní orgán vázán právním názorem zdejšího soudu podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.
33. Výrok o nákladech řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci přísluší právo na náhradu nákladů řízení spočívající v náhradě nákladů za právní zastoupení advokátem a za zaplacený soudní poplatek. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění, a to odměnu advokáta (tarifní hodnota dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu), a to za 5 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí právního zastoupení, sepsání žaloby, replika žalobce, účast na jednání soudu a vyjádření ke kasační stížnosti) a jeden úkon dle § 11 odst. 2 advokátního tarifu (účast na jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí), a dále 6 x režijní paušál dle § 13 advokátního tarifu. Odměna advokáta je stanovena ve výši vyčíslené na částku 19 400 Kč, vše zvýšeno o 21% DPH, neboť zástupce žalobkyně předložil doklad o tom, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 26 474 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. dubna 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.